

לנו? שלח לו, (בראשית א) וַיֵּעַשׂ ה' אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ וּגְוִ' דוֹקָא, וְכָף בְּאָרוּ רַב הַמְנוּנָא סְבָא. וְאֵלֶּה אוֹתָם שֶׁל רֵאשׁ, וְזֹרֵעַ יְדָכָה בַּה"א, וְהָרִי פְרִשׁוּהָ. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, יֵשׁ מִי שְׁשׁוּנָה בְּצוּרָה זוֹ: וְהִיא - זֹרֵעַ שְׁמַאֵל שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְנִקְרָאת גְבוּרָה, אִם כֶּף לֹא נִשְׁאָרוּ בְּרֵאשׁ אֲלָא שְׁלֵשׁ, וְהֵן אַרְבַּע. אַכְּל שְׁתֵּי מְרַכְבוֹת קְדוּשׁוֹת הֵן, זֶה נִקְשָׁר בְּלֵב זֶה נִקְשָׁר בַּמֶּח. וְהַלֵּב וְהַמֶּח נִקְשָׁרוּ זֶה בְּזֶה, וְזוּוּג אֶחָד לָהֶם, וְיָפָה אָמְרוּ הַחֲבָרִים. וְהִיא לְאוֹת עַל יְדָכָה, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר, וְלֹא נִקְרָא אֲלָא אוֹת.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּשַׁעֲה שֶׁהָאָדָם מְקַדֵּים בְּחֻצוֹת הַלְּלִיָּה וְקָם וּמִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה עַד שֶׁמֵּאִיר הַבְּקָר, בְּבִקְר מִנִּיחַ תְּפִלִּין בְּרֵאשׁוֹ וְתְפִלִּין בְּרֵשֶׁם קְדוּשׁ בְּזוֹרְעוֹ וּמִתְעַטֵּף בְּעִטּוֹף שֶׁל מִצְוָה וְכֹא לְצַאת מִשְׁעַר בֵּיתוֹ, פּוֹגֵשׁ אֶת הַמְּזוּזָה, רֵשֶׁם הַקְדוּשׁ בְּשַׁעֲר בֵּיתוֹ, אַרְבַּעַה מְלֹאכִים קְדוּשִׁים מְזַדְּוֹגִים עִמּוֹ וְיוֹצְאִים עִמּוֹ מִשְׁעַר בֵּיתוֹ וּמְלִוִּים אוֹתוֹ לְבֵית הַכְּנֶסֶת, וּמְכַרְיָזִים לְפָנָיו: תְּנִי כְבוֹד לְדַמּוֹת הַמְּלָךְ הַקְדוּשׁ! תְּנִי כְבוֹד לְבֶן הַמְּלָךְ, לְפָרְצוּף הַיָּקָר שֶׁל הַמְּלָךְ הַקְדוּשׁ! רוּחַ קְדוּשָׁה שׁוֹרָה עָלָיו, מְכַרְיָזָה וְאוֹמְרָת: (ישעיה מט) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר.

השלמה מההשממות סימן יד

אָחַר כֶּף יֵשׁ לוֹ לְקָרָא פְּרִשְׁת בְּרֵאשִׁית, עַד וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בִקְר יוֹם אֶחָד. שְׁהִיא מְעַלָּה וְשִׁבַּח שֶׁל הַכֵּל. אָחַר כֶּף יִתְעַסֵּק בְּפְרִשְׁת הַקְרָבָנוֹת לְכַפֵּר עָלָיו. וַיֹּאמֶר, צוֹ אֶת אֶהְרֵן, עַד תּוֹקֵד

וּלְאִשְׁתּוֹ וּגְוִ', דִּיִּיקָא וְהָכִי אוֹקְמִיָּה רַב הַמְנוּנָא סְבָא. וְאֵלִין אֵינּוֹן דְּרִישָׁא, וְדְרוּעָא יְדָכָה בַּה"א, וְהָא אוֹקְמוּהָ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֵית מָאן דְּמַתְנִי בַּהִי גְוּוּנָא, וְהִיא דְרוּעָא שְׁמַאֲלָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְאִקְרִי גְבוּרָה. אִי הָכִי לֹא אֲשַׁתְּאָרֵן בְּרִישָׁא אֲלָא תַלְת. וְאֵינּוֹן אַרְבַּע. אַכְּל תְּרִין רְתִיכִין קְדִישִׁין אֵינּוֹן, דָּא אֶתְקַשְׁר בְּלָפָא, וְדָא אֶתְקַשְׁר בְּמוֹחָא. וְלָפָא וּמוֹחָא, אֶתְקַשְׁר דָּא בְּדָא. וְזוּוּגָא חַד לְהוּ, וְשְׁפִיר קְאָמְרוּ חֲבָרִיָּא. וְהִיא לְאוֹת עַל יְדָכָה, כְּמָה דְאֶתְמַר, וְלֹא אִקְרִי אֲלָא אוֹת.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּשַׁעֲתָא דְּבַר נֶשׁ אֶקְדִּים בְּפִלְגוֹת לִילִיָּא, וְקָם וְאֲשַׁתְּדֵּל בְּאוּרִיָּתָא, עַד דְּנָהִיר צְפָרָא. בְּצַפְרָא אָנַח תְּפִילִין בְּרִישִׁיָּה, וְתְפִילִין בְּרֵשִׁימָא קְדִישָׁא בְּדְרוּעִיָּה, וְאֶתְעַטֵּף בְּעִטּוּפָא דְּמִצְוָה, וְאֶתִּי לְנִפְקָא מִתְרַעָא דְּבֵיתִיָּה. אַעֲרַע בְּמְזוּזָה, רֵשִׁימָא דְשְׁמָא קְדִישָׁא בְּתְרַעָא דְּבֵיתִיָּה. אַרְבַּע מְלֹאכִין קְדִישִׁין מְזַדְּוֹגִין עִמִּיָּה וְנִפְקִין עִמִּיָּה מִתְרַעָא דְּבֵיתִיָּה, וְאוֹזְפִי לִיָּה לְבִי כְּנִישְׁתָּא. וּמְכַרְזִי קְמִיָּה, הָבוּ יִקְרָא לְדִיוּקְנָא דְּמִלְפָא קְדִישָׁא, הָבוּ יִקְרָא לְבְרִיָּה דְּמִלְפָא, לְפָרְצוּפָא יִקְרָא דְּמִלְפָא. רוּחָא קְדִישָׁא שְׂרִיא עָלָיָה, אֶכְרִיז וְאָמַר (ישעיה מט) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר.

השלמה מההשממות (סימן י"ד)

בְּתַר הָכִי אֵית לִיָּה לְמִקְרִי פְּרִשְׁת בְּרֵאשִׁית, עַד וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בִקְר יוֹם אֶחָד. דְּאִיָּה עִלוּיָא וְתוֹשְׁבַּחְתָּא דְּכוּלָּא. לְבְתַר יִתְעַסֵּק בְּפְרִשְׁת הַקְרָבָנוֹת לְכַפֵּרָא עִלוּי. וַיִּימָא, צוֹ אֶת אֶהְרֵן, עַד תּוֹקֵד בּוּ. בְּגִין דְּכָל הַרְהוּרִין

וּמְחַשְׁבִּין דְּלִילִיָּא יִתְכַפְּרוּ. לְבְתַר יִשְׁבַּח תּוֹשְׁבַּחְתָּא דְּדוּד, וּבְגִין כֶּף יִיעוּל